

tóvel kezd, aki (*Vásony Lajos*) a régi szellemben a programmot így foglalja össze: nemzeti szellemű nőnevelés, a tanítónők érdekeinek támogatása, az Erzsébet-Nőiskola volt növendékeinek összetartása, ismeretterjesztés, tanácsadás. *Berta Ilona* a 25 évi szerkesztés után visszalépő *Sebestyén Stetina* Ilona működését s a Nemzeti Nőnevelés eredeti, Péterfy Sándor, Sebestyén Gyula és Komáromy Lajos lelkéből származó munkatervét ismerteti; azt a gondolatot ébreszti az olvasóban, hogy e folyóiratnak épen a nemzeti nőnevelés érdekében ennek történetét is méltó volna visszaemlékezések és rendszeres tanulmányok által felderítenie. Egész terjedelmében közlik *Fináczy Ernő* elnöki megnyitóját (Az iskolai felügyeletről). Állandó rovatok: nőnevelési szemle, külf. lapszemle, irodalom.

Nevelés (Máramarosi Tanügy; 1914, nov.-dec.). *Keszler K.* a háborútól a magyar művelődési politika újjászületését, a magyar állampolgári nevelés kialakulását várja; a népoktatás terén látja a legnagyobb feladatokat. Sürgeti az egyes vidékek pedagógiai állapotrajzának elkészítését, erre nézve a munka szervezését; s közli, hogy a máramarosmegyei tanítóegyesület már gyűjti is az ottani nevelési feladatok megállapítása érdekében az adatokat; szükségesnek tartja azonban határozott kérdőpontok kidolgozását. — A máramarosi példa követése és az eredmények egységes feldolgozása ma legfőbb nemzeti érdekünk.

Népművelés (1915, 1. sz.). Az *Új Élet* ismét a régi címen jelenik meg s ezután tisztán pedag. folyóirat lesz. Szerkesztője Weszely Ödön, helyettes szerk. Ozorai Frigyes. *Bárczy István* összefoglalja a lap eddigi törekvéseit, megokolja a cím és tartalom változásait s új programmul kitűzi ezt: alkalmazkodik «a kor követelményeihez, megindítja azt a nagy munkát, mely a pedagógiára vár», t. i. a testi és szellemi nevelés programjának a nemzeti védelem szempontjából való kidolgozását. *Déri F.* a háborúnak a főváros oktatásügyére tett hatását ismerteti; óv attól, hogy már ma vonjanak le tanulságokat a nevelésre nézve, mert az alkalmi hatás túlzásra ragad. *Gockler L.* nagyobb tanulmányt kezd Herbart erkölcs-tanáról. *Horváth C.* a sárospataki kollégium multjából közöl 200 éves, időszerű adatot a földrajztanítás történetéhez. *Répay D.* a ruténekről közöl rövid ismertetést. Két más cikkem kívül külföldi és belföldi szemle, a Főv. Ped. Szem. részére külön rovat s könyvismertetések vannak e számban. — A *Magyar Paedag. Társ.* idei közgyűléséről (63. l.) egyebek közt ezt is írja a N—s: «A pénztári jelentés szerint a lefolyt év deficittel végződött, ami általános meglepetést keltett, mert a Társaság folyóirata erősen megcsappant terjedelemben jelent meg és azt hittük, ez a nem épen szerencsés helyen alkalmazott takarékoskodás arra szolgált, hogy a pénztári mérleg egyensúlyát megmentse.» A mostani idő vitatkozásra nem alkalmas ugyan, de mivel ez a folyóirat most már másodízben (l. *Új Élet* 1914 febr.) szükségesnek találta a pénztári jelentés ilyenmű kommentálását, kénytelenek vagyunk ez ügyet szóvá tenni. Minden kritikát megbecsülünk. Az idézett sorokban azonban nem kritika van, hanem kisszerű csipkedés, mely magához a N—s-hez nem méltó. A szerkesztő úr, aki a M. P. T.-nak rendes tagja s a M. P.-nak 6 éven át volt érdemes szerkesztője, tudja és tőle megtudhatta